

פרוטוקול ישיבת מליאת המועצה ה-2 מן המניין לשנת 2025

שהתקיימה ביום שלישי, ו' בשבט התשפ"ה, 4/2/2025

משתתפים:

חברי מועצה:

מראש המועצה	מר אלעד ארזי
חברת מועצה	גבי לורן אבישר אביטן
חבר מועצה	מר צחי אוזן
חברת מועצה	גבי מרים אלגרבל
חברת מועצה	גבי ברוריה אליעז
חברת מועצה	גבי מירית בן אשר
חברת מועצה	גבי ענבר כהן
חבר מועצה	מר יוסף ניסן

סגל:

מנכ"לית המועצה	שירי בן שחר
יועצת משפטית	עו"ד מיכל זלכה
מבקר המועצה	מר שמואל לביא
מנהלת המתנ"ס	גבי יעל חמאוי
גזברית המועצה	רו"ח ימית לוי

נעדרו:

חבר מועצה	עופר לוי
-----------	----------

על סדר היום :

1. אישור פרוטוקול ישיבה 01-2025
2. דיווח ראש המועצה
3. אישור התקשרות ארוך טווח עם מכינת נחשון
4. דיון בנושא חניות כחול לבן
5. שאילתות

פרוטוקול

אלעד ארזי: טוב חברים, שלום. נפתח את ישיבת המועצה השנייה לשנת 2025.

*** יוסף ניסן נכנס לישיבה**

[1] אישור פרוטוקול ישיבה 01-2025

אלעד ארזי: על סדר היום אישור פרוטוקול ישיבה ראשונה מ-01/2025, כולם עברו? כולם מאשרים את הפרוטוקול? תודה, פה אחד.

החלטה: המליאה מאשרת פה אחד את פרוטוקול ישיבה 01-2025.

[2] דיווח ראש מועצה

אלעד ארזי: טוב, דיווח ראש מועצה. טוב, אנחנו נמצאים בימים מרגשים ומתוחים עם עסקת שחרור החטופים, אנחנו מחכים לכולם שישבו הביתה במהרה, החיים לשיקום והמתים לקרובה הגונה. אני אעדכן בנושא הרחבת היישוב, המשולש הצפוני כמו שאנחנו מכירים אותו בתכנית הותמ"ל, מאז כניסתי לתפקיד קיימתי עשרות פגישות עם שרים, בעלי ידע ובעלי השפעה שקשורים לנושא הרחבת היישוב, כל זה לטובת ביטול תכנית הותמ"ל שקודמה ואושרה בשנים האחרונות לבניית אלפי יחידות דיור במשולש הצפוני של להבים. התכנית לא תאמה את אופי היישוב ואת הצרכים האמיתיים של להבים. לפני מספר חודשים נפגשתי עם שר הפנים, כדי לסבר את האוזן נזכיר ששר הפנים הוא הסמכות העליונה הקובעת בתחומים אלו. לאחר שפרשתי בפניו את משמעויות התוכנית ואת כוונות רמ"י למשולש הצפוני, לשמחתי הוא הסכים לקבל את עמדתי והורה מיידית לגנוז את התוכנית, לעצור אותה ובשבוע שעבר החלטת שר הפנים התפרסמה לציבור. אני מודה באופן אישי לשר משה ארבל על השותפות המשמעותית והסיוע הרב, על החלטה אמיצה ששומרת על אופי היישוב הכפרי שלנו ועל צביון הקהילה שלנו. המשימה אבל עוד לא נגמרה, פיתוח היישוב צריך להתקיים בתיאום איתנו, כפי שאנו עושים בימים אלו מול משרדי הממשלה ורמ"י. כל זאת על בסיס צורכי היישוב ומתוך ראייה לטווח ארוך, אנחנו נעדכן בקרוב בכל התפתחות. טוב, בתחום הביטחון, לראשונה נפתח קורס מג"ב ל-33 תושבים ותושבות שבחרו לקחת חלק במערך הביטחון היישובי, הקורס יכלול 9 מפגשי הכשרה מקצועיים, בהם הם ירכשו מיומנויות רלוונטיות, הקמת מחסומים, שימוש בנשק, קביעת עדות, הפעלת ניידת שיטור, סמכויות שוטר, עוד ועוד. בתום ההכשרה יהיו מתנדבי מג"ב למכפיל כוח יישובי בתחום השיטור והאכיפה, לחיזוק הביטחון האישי בלהבים. משטרת ישראל תחנת רהט החלה במבצע אכיפה כנגד טרקטורונים, קורקינטים ואופניים. במסגרת המבצע ירשמו דוחות גם לקטינים והוריהם יוזמנו לבתי משפט במידת הצורך, כבר נרשמו במסגרת מבצע האכיפה מספר דוחות ביישוב. הורים יקרים, מבקש גם מכם בהזדמנות זו אנא שימו לב שילדכם נוסעים בזהירות, רוכבים עם קסדה והכל כמובן בהתאם לחוקי התנועה ושמירה על הביטחון של כולנו. טוב, אנחנו גאים במוקד הביטחון המצוין שלנו שהצליח באמת

נוצר על ידי **SUMIT**.

בשבוע שעבר להגיב במהירות ולמנוע אירוע פריצה, כמובן לצוות הביטחון היישובי, לכיתת הכוננות, כולם הוקפצו, הצליחו לתפוס את אחד החשודים ולמנוע את הגניבה, החשוד הועבר למשטרה להמשך חקירה. ערנות התושבים והתגובה המהירה של המוקד והמשטרה סייעו לסיכול האירוע, אנחנו מקווים שבימים הקרובים יתפרסמו נתוני הפשיעה של שנת 2024, אנחנו כמובן נפרסם אותם לציבור. בשבוע שעבר התקיימה פגישה עם ראש מנהלת הגנה האזרחית, ניצב פרץ עמר יחד עם מטח רהט, סגן ניצב יונה יצחקי, בפגישה היה צוות הביטחון היישובי של המועצה ובמהלך הפגישה הוחלט על קידום צעדים משמעותיים לחיזוק הביטחון בלהבים, אנחנו מקווים מאוד לבשורות בחודשים הקרובים של השקעה של המנהלת בסכומי כסף גדולים ביישוב, ולהביא להקצאת תקציבים ייעודיים בתחום הביטחון בנקודות שונות, הפגישה הייתה חשובה. תרבות, רווח וקהילה. אושר תקציב מתנ"ס להבים פה אחד, המתנ"ס ימשיך לפעול ביצירתיות, במקצועיות וברוח טובה לחיזוק השייכות והקהילתיות בלהבים. השקנו את השאטל הפנים יישובי נעים בלהבים, בחודש ינואר הנסיעה הייתה ללא עלות והחל מחודש פברואר וחודשי הפיילוט שקבענו אותם בפברואר ובמרץ הנסיעה תהיה בעלות, אנחנו מקווים להרשמה גבוהה ושימוש של התושבים.

יוסף ניסן: אגב בעניין הזה, היה כדאי לעשות איזה סקר לפני זה, כי בזמנו אני פרסמתי את זה ולא הייתה הענות.

אלעד ארזי: לא יודע, אני לא מכיר-

יוסף ניסן: אגב, איך היה השימוש? היום כי איך היה שימוש החודש?

אלעד ארזי: אנחנו נסיים פיילוט ונראה, רק התחלנו.

יוסף ניסן: איך היה חודש ינואר, היו נוסעים עד סוף ינואר?

אלעד ארזי: היו מספר נוסעים-

יעל חמאוי: אנחנו התחלנו את זה באמצע ינואר. נגיד עכשיו קיבלתי עידכון שהוא אסף ילדים לצופים. הסקר הטוב ביותר הוא החודש הזה, זה הסקר.

יוסף ניסן: כן, אבל זה לא משנה.

אלעד ארזי: אם אנחנו עושים פיילוט כדי לבדוק ולנסות בפיילוט בלי כסף. לא משנה, הפיילוט הוא טוב ומבורך. אם הדבר הזה יצלח, מה טוב. אם לא, ניסינו ואם צריך ננסה שוב בהמשך. אנחנו כל הזמן מנסים לחשוב על עוד מענים יצירתיים.

ענבר כהן: יוסי, הייתה לנו שאלה לאורך הדרך שזה משהו שהיישוב ממש זקוק לו ושהוא הכרחי.

יוסף ניסן: בסדר

ענבר כהן: קודם כל לרווחת הילדים ולטובתנו. אני לא בטוחה שחודש זה מספיק זמן לתת לדבר הזה להתנסות, אני יכולה להגיד על הילדים הפרטיים שלי שזה עוד כאילו, בתהליכי הבשלה של המוכנות להשתמש בזה. צריך להרגיל את התושבים שזה זמין וקיים, צריך להטמיע את הדבר הזה בתוך היישוב, צריך לתת לזה קצת יותר זמן וקרדיט כדי לבחון את ההתכנות שלו. היישוב גדל במרחקים מנקודה לנקודה, זה משהו שצריך לעשות אותו, מה שהיה רלוונטי לפני 5 שנים, לחלוטין לא רלוונטי ליישוב של היום.

אלעד ארזי: גם לא סתם זה הוגדר כפיילוט. אם היינו מחליטים שזה הדבר הנכון אחרי שבדקנו וכולי, היינו בהתחלה מגדירים חברים, הגדרנו את זה כפיילוט כי אנחנו רוצים לבחון את עצמנו וטוב שכך. שבוע החלל היישובי, פעילות מדעי בנושא חלל והובלת מרכז המצוינות ליישובי הייתה חגיגה בכל המסגרות, הפורמלית והבלתי פורמלית. פעילות מעשירה, חווייתית, גם בבית הספר בצהרונים, בגנים, בבית ביערה, במועדון הנוער ובספרייה, היה באמת נפלא. ביום השיא, למעלה מ-150 תושבים וסבבים, מפעוטות ועד ותיקים. תודה למרכז המצוינות, לליהי ולמתנ"ס על ההפקה המרשימה.

מירית בן אשר: בהחלט מגיע להם.

אלעד ארזי: טוב, חודש פברואר יוצא מן הכלל, חודש המודעות לאנשים עם מוגבלויות, בבניית הפעילות החודש ששיתפו המתנ"ס, מחלקת חינוך, רווחה, נציגי בית הספר וחברת המועצה הממונה, מירית, תודה רבה, מירית בן אשר. בתכנית החודש יהיה לנו הרבה סרטים, הרצאות, מופעי סטנדאפ, פאנלים מקצועיים לכל הגילאים בנושא מודעות אנשים עם צרכים מיוחדים. מירית, את רוצה להרחיב משהו ולהגיד כמה מילים?

מירית בן אשר: אני אשמח להגיד קודם כל תודה לצוות של המתנ"ס שהכניסו גם אותי לשיח ולפעילות. יש להם נכונות, בהובלתה של יעל, נכונות ממש גבוהה למלא את החודש הזה באירועים לטובת כל התושבים, לא רק לאוכלוסייה אחת. זה מרגש וכיף לראות את זה, אני מחכה לפעילויות האלה, תודה.

אלעד ארזי: יעל, מילה? טוב. פתחנו מיזם התנדבותי חדש לחיילים מאושפזים בסורוקה ואנחנו שמחים להזמין כל מי שמעוניין להתנדב, להעביר סדנה, הרצאה או כל פעילות אחרת, תפנו אלינו להצטרף למיזם החשוב הזה. פתחנו את שנת 2025 בהופעה של איה קורן בפאב, הופעה מקסימה, מרגשת, ביקוש מקצה לקצה, לא היה ניתן להשיג כרטיסים, אנחנו נמשיך להביא פה הופעות ותרבות טובה ליישוב. פתחנו מספר קורסים חדשים לנוער ולמבוגרים בשיתוף מרכז המצוינות היישובי, בין היתר משחקי הכסף, קורס פיננסי לנוער, קורס פני האומנות ועוד. התחדשנו במתנ"ס בחוגים ובקורסים למבוגרים, קורס שחמט וקורס גישור. אנחנו בימים אלה פועלים כדי לשפר את כל נושא הספורט התחרותי ביישוב, אני ביקשתי להקים צוות שגם מירית תהיה חלק ממנו ואנחנו נחשוב ביחד ולגייס גם איש מקצוע שיקדם את זה במשרה או בחלקיות משרה לטובת שיפור הספורט המקצועי שלנו. השבוע מתקיים שבוע מעשיר לתלמידי עמ"ט, עתודה מדעית טכנולוגית, גם פה בשיתוף רכזת המצוינות של אשל ומרכז מצוינות להבנים, התלמידים מקבלים מפגשים מרתקים, מרעננים ונחשפים לחשיבה יצירתית וחדשנית. היינו שם בביקור אתמול עם מנהלת המתנ"ס,

מנהלת מחלקת החינוך זהבה, אני, מנהלת תחום הנוער הייתה ולין מנהלת מרכז המצוינות. ראינו את הנוער שלנו נהנה ומעשיר את הידע שלו, מבורך. ט"ו בשבט בפתח, כבר היום היה אירוע ראשון יחד עם קק"ל לסדר ט"ו בשבט, הייתה חגיגה בבית המייסדים. לפנינו חגיגות ט"ו בשבט רבות, יהיו נטיעות בבתי הספר, נטיעות עובדי הרשות ונטיעות קהילתיות, וזאת בנוסף לשבוע הטבע העירוני שיתקיים בשבוע הקרוב. בנוסף, קיימנו הרצאה חשובה בפאלאס לאזרחים הוותיקים, תודה לכל המשתתפים ולמחלקת רווחה ותוכן היישוב. גן הגבורה, אנחנו הגדרנו שטח ציבורי ביישוב בשיתוף ועדת הנצחה, שזה עופר לוי שאיננו היום בישיבה, ענבר ואני. החלטנו שיינטע גן לזכר הנופלים והנופלות, בני ובנות להבים, חללי מערכות ישראל ונפגעי פעולות האיבה. בימים אלו אנחנו מקבלים מהמשפחות היקרות את המידע לצורך ההנצחה, משרד הביטחון תומך בפרויקט וכן יזם מבית אלפא שמסייע בהכנת הנצחות אישיות בסכום סמלי. זה גן, מקום, ואזור מרגש עם שילוט, אנחנו נעשה מזה באמת טקס מרגש עם המשפחות, כמובן נזמין את כל היישוב, הוקרת הבנים והבנות זו חובתנו וזו גם הזכות שלנו, גן בלב היישוב יהווה הנצחה וזיכרון מכובדים, אנחנו מחבקים את המשפחות היקרות, ליבנו איתם תמיד. פורומים וועדות שהתקיימו בשבועיים האחרונים, הייתה לנו ועדת משנה לתכנון ובנייה, ועדת איכות סביבה, קיימנו ועדת מלך ראשונה לשנת 2025 וכינסנו פורום תנועה. עד כאן דיווח ראש המועצה.

[3] אישור התקשרות ארוך טווח עם מכינת נחשון

אלעד ארזי: נעבור לסעיף הבא, אישור התקשרות ארוך טווח עם מכינת נחשון, שירי?

שירי בן שחר: טוב. אז למעשה מליאת המועצה צריכה לאשר התקשרות עם מכינת נחשון, משך ההתקשרות הראשונית הייתה 5 שנים פחות יום, זה המקסימום שניתן לייצר שכירות. נדרש להתאים את המבנה, כך שזמן השכירות נשאר כמו שהיה אותן 5 שנים והתאמת המבנה שהיא במשך השנה הקרובה, גם בתקופה הזאת, הם ישלמו בעצם את דמי השימוש במבנה, היות שמשריינים להם את המבנה, אבל זה לא נכנס לתוך ה-5 שנים. כדי לייצר את החוזה הזה, שהמשך הכולל שלו הוא 6 שנים, נדרשת-

מירית בן אשר: עד 6 שנים.

שירי בן שחר: עד 6 שנים זה המקסימום שלו, נדרש אישור מליאת המועצה.

יוסף ניסן: אגב, איך מקצים את המבנה? באיזו דרך?

מירית בן אשר: התאמה?

יוסף ניסן: לא, איך מקצים את המבנה לעמותה או-

מיכל זלכה: קול קורא שמפורסם בעיתונות.

יוסף ניסן: צריך להקים איזו ועדת הקצאות, אם אני לא טועה.

מיכל זלכה: לא. זו לא הקצאה, הם משלמים שכירות לא סכום סמלי, היה דו"ח של שמאי מקרקעין לפני זה. זה לא בסכום סמלי, הקצאת קרקע שלא בתמורה או בתמורה סמלית, זאת הקצאת קרקע.

יוסף ניסן: הבנתי, אז היה קול קורא והם ניגשו לקול קורא?

מיכל זלכה: כן והייתה שומת מקרקעין שיצאה על השכירות.

יוסף ניסן: כמה הם משלמים בחודש?

מיכל זלכה: 20-

אלעד ארזי: לא, יותר מ-20, 23 אלף לדעתי.

יוסף ניסן: 23, וכמה עלה לנו להתאים את המבנה?

אלעד ארזי: הם מתאימים את המבנה.

שירי בן שחר: הם הכל.

יוסף ניסן: הכל על חשבונם?

אלעד ארזי: אני אגיד, שנייה. אני אגיד דוגמה על כך, בסדר? הסיבה עכשיו של הבקשה של ההארכה, זה כי בעצם אנחנו איתם באיזשהו שיתוף פעולה. בהתחלה המחשבה הייתה שהם ישימו קרוואנים, והם יחד איתנו במחשבה מאוד ארוכת טווח שהם רוצים להיות חלק מהיישוב הזה וגם להגדיל את כמות החניכים, הם החליטו להפוך את זה מקרוואנים לבנייה. ממש הולכים להקים שם בנייה של כיתות, של-

יוסף ניסן: מה, הם הוציאו היתר וכל זה?

אלעד ארזי: ברור, מה זאת אומרת?

יוסף ניסן: כן? יש להם היתר?

אלעד ארזי: ברור. הם עכשיו בתהליכי היתר.

יוסף ניסן: בסדר, 100%.

אלעד ארזי: אני רוצה להסביר יותר מזה. לכן העלות של ההקמה היא גדולה יותר, ומה שהם כרגע עושים, הם עכשיו בעבודה מול קרן קיימת לישראל, לקבל כסף מק"ל כתרומה וכולי עם משרד ההתיישבות להשקעה בדבר הזה, בשביל שהם יקבלו את התקציבים האלה, הם צריכים להראות שהם באים לפה לטווח

ארוך, לפחות 5 שנים. אז חלק מהדבר הזה, זה בסוף לתת להם את החוזה שהם יכולים ללכת לקק"ל, להשיג עוד כסף ולמשרד ההתיישבות.

ברוריה אליעז: תנאי הסף-

אלעד ארזי: בקיצור, זה רק חיובי הדבר הזה.

ברוריה אליעז: על כמה מדובר, כמה חניכים?

מירית בן אשר: כמה חניכים?

אלעד ארזי: כנראה 60.

ברוריה אליעז: 60?

ברוריה אליעז: זה מספיק מקום?

אלעד ארזי: בטח. לכן אמרתי, הם הולכים לבנות עוד וממש להרחיב שם. זה יהיה לדעתי דבר ענק.

מירית בן אשר: מה לגבי הפעילות שלהם? של-

ברוריה אליעז: מה לרוחב? לא לגובה.

אלעד ארזי: לרוחב.

ברוריה אליעז: יהיו שם 60 מקומות?

אלעד ארזי: כן.

ברוריה אליעז: יפה.

אלעד ארזי: הם מלכתחילה תכננו פחות ועכשיו בזכות הדבר הזה הם גם רוצים להגדיל, אז אמורים להיות 60.

מירית בן אשר: אלעד, דיברנו אז בישיבת הנהלת המתנ"ס על זה שהם ייקחו חלק בפעילויות בתוך היישוב.

אלעד ארזי: נכון.

מירית בן אשר: איך זה מתחבר?

אלעד ארזי: הייתה לנו ישיבה, את יכולה לספר.

שירי בן שחר: כל מכינה קדם צבאית פועלת בצורה אחרת. הדרך שבה ישיבת נחשון עובדת היא שהם שבוע אחד נמצאים ביישוב, ושבוע אחר הם נמצאים בארץ, בכל מיני מקומות. שבוע בגליל, שבוע ביהודה ושומרון, אז בשבוע שהם נמצאים כאן גם תהיה להם למידה והם גם ישתלבו בהתנדבות ביישוב. בעצם כבר עכשיו יש להם נציגת קהילה שהיא בקשר עם מנהלת מרכז הצעירים שלנו, עם לימור, גם בחשיבה על מקומות להזדמנויות לתרומה שלהם בקהילה. איך מעכשיו יש להם קשרים איתנו? אנחנו פרסנו להם מספר אפשרויות להשתלבות איתם כבר עכשיו, אפילו שהקבוצה הזאת, זאת באמת הבקשה של אלעד, שכבר הקשר יתחיל מעכשיו ולא רק בשנה הבאה, אף על פי שזה לא אותם חניכים, אבל בשביל לייצר את הקשר הזה, אז פרסנו להם מספר פעילויות, הם השתלבו בימי הלאום באיזשהו אופן, יום שואה וזיכרון, אולי ערב יום העצמאות. אז פרסנו להם עוד אפשרויות, פורים, שבועות וכולי, הם קיבלו את האפשרויות והוסכם על 3-4 ימים בשנה שהם כבר יעשו את המיטב.

מירית בן אשר: זאת לא השנה שלהם, זאת אומרת שהם לא עובדים קלנדרית?

שירי בן שחר: לא.

מירית בן אשר: אז מה הכוונה?

שירי בן שחר: הם בעצם מצטרפים בשנת הלימודים הבאה-

מירית בן אשר: שנת הלימודים, או-קיי.

שירי בן שחר: כן, אלה לא אותם נערים, אבל זה כן אותו ניהול וכן אותם אנשי סגל.

ברוריה אליעז: הם באים לשנה?

אלעד ארזי: לא.

ברוריה אליעז: הנערים שבאים, באים לשנה אחת?

אלעד ארזי: כל שנה הם מתחלפים.

יוסף ניסן: יש לנו ניסיון עם מכינה כזאת במקום אחר? אני חושש מהרעש שם באזור-

שירי בן שחר: בני שמעון-

יוסף ניסן: זה לא יפריע?

אלעד ארזי: חברים, יש ביקוש אדיר למכינה הזאת. שתבינו שכל חניך שהיום רוצה להגיע למכינה, כמה הוא אמר לנו? יש-

שירי בן שחר: 1 על 10.

אלעד ארזי: על כל 1 יש 10, כמו להתקבל לסיירת.

שירי בן שחר: הם מודל חינוכי מצויין.

יוסף ניסן: יש שני מדיומים, אחד זה תנועת כלי רכב ברחוב הצר הזה והשני זה הרעש.

שירי בן שחר: הם לא עם רכבים.

אלעד ארזי: מה זה רכבים? זה חברה שבאים עם תרמילים.

יוסף ניסן: אני לא יודע.

יעל חמאוי: הם ילדים-

אלעד ארזי: הם ילדים בן 18 אחי.

ענבר כהן: הם מסיימים יב' ובאים לשנה של למידה בעיקר ותרומה לקהילה, הם מחונכים-

יוסף ניסן: אני לא יודע, אם מישהו בא לבקר אותם, אם הם נמצאים פה או לא נמצאים פה, אני לא יודע. יש לנו עוד נתונים? אין תנועת כלי רכב בכלל באזור?

ענבר כהן: לך לבדוק בשובל, בסדר? להתרשם מהמעורבות

מרים אלגרבל: אני יכולה לתת דוגמה?

אלעד ארזי: כן, מרים?

מרים אלגרבל: סביב בית הספר, הם היו באופן קבוע בימי שישי מגיעים ועושים פעילויות חברתיות לילדים, בהתאם למה שאנחנו היינו בוחרים איתם. כל החגים הם היו מגיעים ומפעילים, היו לוקחים נושאים ערכיים.

יוסף ניסן: לא, זה שזה מבחינה טובה אנחנו יודעים והכל, זה בסדר גמור וזה מצויין. אנחנו חששנו מתופעות לוואי כאלה.

אלעד ארזי: חשש לגיטימי, בסדר יוסי-

מרים אלגרבלוי: יוסי, מאוד קשה לנבא לקראת מה אתה הולך, בסדר גמור.

יוסף ניסן: לכן אני אומר שכשאני מתכנן לטווח הארוך אתה לא יכול לחזור בד, זה העניין.

מרים אלגרבלוי: הם חבר'ה באמת טובים

*** מדברים ביחד**

יוסף ניסן: זה 60 ילדים.

ענבר כהן: בסופו של דבר בכל מערכת יחסים, גם עם המכינה וגם אם הם יעשו רעש או אני לא יודעת מה, אני מניחה שאפשר יהיה להתנהל מולם באיזושהי צורה ולנסות להבין מה עושים עם זה. אנחנו גם חששנו הרבה פעמים מהרעש של הילדים שלנו במסיבות, בצופים, אני לא יודעת מה. בסדר, בסוף זה ניסיון שווה לנסות לעשות אותו בתפיסה של אלעד על התפיסה החינוכית ביישוב, בסדר? כאילו בואו נלך ונשנה תוך כדי תנועה בהתאם למה שיש שם בשטח.

יוסף ניסן: יש חוזה איתם מסודר?

שירי בן שחר: כן, אנחנו מעלים להצבעה את ההתקשרות איתם

יוסף ניסן: אם יהיה שם רעש בלתי סביר וזה יהפוך מטרד לתושבים שגרים שם, אז צריך לתת על זה את הדעת, זה מה שאני אומר.

מרים אלגרבלוי: זה מסוג הדברים שהם 100% הצלחה, ממש ככה אני אומרת לך.

יוסף ניסן: מה זה אומר "100% הצלחה"?

מרים אלגרבלוי: 11 שנים עבדתי עם ילדים.

יוסף ניסן: הכל בסדר, אני לא אומר שהם לא טובים, אני לא אומר שהם נהדרים, אני לא אומר את זה.

מרים אלגרבלוי: אז אני אומרת לך, גם אם יהיו, אז מה? זה כמו הילדים הפרטיים שלנו, אז מה?

יוסף ניסן: את היית רוצה שיהיו לך 60 ילדים רעשנים מול הבית? זה מה שאני שואל.

מרים אלגרבלוי: זה לא יקרה, אני אומרת לך שזה לא יקרה. הם באים לכאן בתפיסה-

יוסף ניסן: הכל בסדר.

מרים אלגרבלוי: בשביל לשרת ציבור, את הילדים שלנו.

שירי בן שחר: בואו נעלה להצבעה.

אלעד ארזי: רבים מאוד היתרונות על החסרונות.

יוסף ניסן: צריך להעלות את זה בחוזה.

אלעד ארזי: לא. זה לא קשור לחוזה, רבים מאוד היתרונות על החסרונות.

*** מדברים ביחד**

ענבר כהן: אני מסכימה עם מה שאתה אומר, יכול להיות שזה יהיה בלגן, יכול להיות שזה יהיה מורכב ויכול להיות שיהיה שם רעש, זה לא מופרך. אבל אנחנו נצטרך לשים את עצמנו בתוך הדבר הזה.

אלעד ארזי: טוב חברים, אני מעלה להצבעה. מי מאשר את הארכת הטווח? בהתאם לסעיף 188(ב) לפקודת העיריות, מליאת המועצה מאשרת כי תקופת שכירות המבנה בהתאם לקבוע בהסכם, תימנה ממועד כניסתם למבנה, וזאת לא יאוחר משנה ממועד ההתקשרות 09/2024 במהלכה תוכל העמותה להכשיר את המבנה לצורך פעולתו ומבלי לגרוע מהתמורה הקבועה בחוזה. מי בעד? כולם בעד, תודה רבה.

החלטה: מליאת המועצה מאשרת כי תקופת שכירות המבנה בהתאם לקבוע בהסכם, תימנע ממועד כניסתם למבנה, וזאת לא יאוחר משנה ממועד ההתקשרות 09/2024 במהלכה תוכל העמותה להכשיר את המבנה לצורך פעולתו ומבלי לגרוע מהתמורה הקבועה בחוזה.

ברוריה אליעז: סליחה, כמו שהזכרת את קרן קיימת גם לגבי זה, הייתי רוצה להוסיף לגבי דברי הפתיחה שלך על גן הגבורה שקרן קיימת היא נכס שיכול מאוד לצמצם לנו הוצאות בזה, צריך לפנות אליה דבר ראשון.

אלעד ארזי: אז קודם כל כמו שנקרא, ברוריה את צודקת. הדבר הראשון שעשינו, בסדר? אנחנו פנינו גם אני וגם יעל להנהלת קרן קיימת, הם לא מוכנים לשמוע על הדבר הזה. למה? אני אסביר. כי בשבילם, אני אסביר למה, כי בשבילם זה טאטוא. הם אומרים אחרי זה השלט ייהרס, מישוהו חלילה יעשה איזשהו וונדליזם על השם של זה, זה באחריותנו ואנחנו לא מכירים אחריות על דברים כאלה. לכן לצערי הרב השגנו כן ממשרד הביטחון כמו שאמרנו-

ברוריה אליעז: הם לא יכולים לתרום את הצמחייה למקום?

אלעד ארזי: לא יודע, את העצים אולי כן, עם זה אין בעיה.

ברוריה אליעז: אז הם ניקח מהם את מה שהם יכולים לתת.

אלעד ארזי: אין בעיה. בהתחלה, אני אומר שהמחשבה שלנו הייתה באמת לעשות אולי את הגן הזה בחורשה, והם ביקשו שלא נעשה.

ברוריה אליעז: לא כדאי לוותר עליהם כי יש להם גם מה לתת

אלעד ארזי: לא מוותרים. הם יתנו וגם יהיה לנו עוד מעט גם קצת עדכון על מה הולך לקרות, אני מקווה בתוך חודש או חודשיים גם בחורשה שלנו הולכים לקרות דברים יפים.

[4] דיון בנושא חניית כחול לבן

אלעד ארזי: דיון בנושא כחול לבן.

שירי בן שחר: עלו לא מעט שאלות, אנחנו משקיעים לא מעט זמן בלקבל ולאסוף תשובות לשאלות ארוכות וזה הזמן רגע לחדד ולומר על הנושא של שאלות ולדייק את האירוע הזה. מיכל, שמואל אם תרצו אחר כך להרחיב בעניין, בבקשה תחדדו את הדברים. שאלתה על פי התקנון נדרשת להיות קצרה עם סימן שאלה בסוף, זאת שאלתה. עכשיו תראו, אפשר גם לנסח שאלה קצרה שהתשובה אליה היא דיונים של שעות על שעות, בתקנות גם נאמר שהתשובה לשאלתה צריכה להיות תשובה תמציתית וקצרה. יותר מזה אמר המחוקק שבמידה והשאלה לא הספיקה, אז למי ששאל את השאלתה יש את הזכות לשאול עוד שאלה קצרה שתיתן עליה תשובה וזהו, הדיון מוגבל ל-10 דקות. זאת אומרת, כל השאלות שקראנו להם או קראתם להם שאלות במיילים, הן לא בעצם שאלתה.

ענבר כהן: אז איך אנחנו עושים כשאנחנו רוצים להביא משהו לדיון? לא לשאלתה, לא לשאלה ותשובה.

שירי בן שחר: דקה, נגיע לזה.

מירית בן אשר: תודה ענבר.

שירי בן שחר: שאלתה ונושא לסדר היום אלו הכלים שיש בידי חבר המועצה. אחר כך איך מתנהלים, זה כבר דיון שהוא דיון אחר. אבל הכלים שיש בידי חבר מועצה זה לשאול שאלתה קצרה, לקבל תשובה קצרה, אם רוצה לשאול עוד שאלה קצרה אחרי כן ולקבל עוד תשובה קצרה אחר כך, אלה הכלים של שאלתה. מעבר לזה, יש כלי שנקרא נושא לסדר היום. נושא לסדר היום, התנאי שלו שהוא מביא בסופו הצעת החלטה לשיבת המועצה, גם פה יש כללים כאלה ואחרים, אבל אלו שני הכלים. זאת אומרת, לשאול שאלה שהיא שאלת עומק על איך מתנהלת המועצה ונדרשים לה הסברים, זה לא כלי שהמחוקק נתן בידי חברי המועצה.

אלעד ארזי: דרך אגב, מזמין ואני אומר כי אני הולך להגיד, כל חבר מועצה בכלל לא משנה בכל שאלה, אתה לא צריך לחכות לשיבת מועצה, מי שרוצה לשאול שאלה, אני אומר שבכל זמן אני זמין בשמחה ואני אענה לכל שאלה. כמובן, שמי שכמובן רוצה בשאלתה, אני רק אומר אמירה כללית, כל מי שרוצה לשאול משהו, תרגישו בנוח לפנות אליי.

נוצר על ידי **SUMIT.**

ענבר כהן: שנייה. אז יש לי שאלה רגע שלי, דקה אולי, לא יודעת. יש, אמרנו כאן בעבר, היה לנו איזה דיון על מה תפקיד חברי המועצה, בסדר? אמרנו, לא זוכרת, היו שלושה סעיפים בכללי של תפקידי חברי המועצה וחלקם הם סביב הנושא של היכולת, להתדיין על קביעת מדיניות כזאת או אחרת. בסדר, בסוף זה דיונים, אלה לא שאלות תשובות, הפינג פונג הזה לא נגמר באני שאלתי אותך כמה מטר עשיתם כחול לבן, את ענית לי שלושה מטר ובה זה נגמר. יש מקום שאתה צריך לשאול את עצמך איך השולחן הזה, שנייה, בסוף מייצר תהליך של סיעור מוחות של איזושהי חשיבה סביב נושא מסוים שאנחנו, איך אנחנו, אני באמת מנסה להבין, איך אנחנו, אם לנו, מחר מירית רוצה להגיד, אני רוצה להבין מה תפישת חברי המועצה סביב, יחסי קהילת להבים לילדים עם מורכבויות וצרכים מיוחדים. איך אני מביאה את זה כחלק מסדר היום להתדיינות בתוך המליאה?

שירי בן שחר: על פניו אין כזה שנתון בידי חברי המועצה.

ענבר כהן: אז מה עושים?

מירית בן אשר: גם לא נושא לדיון כמו שאמרת?

אלעד ארזי: לא, בטח שאפשר.

שמואל לביא: זאת הצעה לסדר יום.

שמואל לביא: שנייה, את מבקשת הצעה לסדר יום בנושא שלך, ובסוף את כותבת הצעת החלטה, מה את רוצה, זהו.

אלעד ארזי: מה שזה אומר-

מירית בן אשר: אבל לפעמים אין דיון לשם דיון.

שירי בן שחר: זהו בדיוק. אומרת שיש פה הבחנה בין להעלות נושאים לשיחה, לדיון למחשבה משותפת-

מיכל זלכה: אבל זה לא בא מהמועצה.

שירי בן שחר: רגע מיכל. יש פה דרך אחת, יש פה ראש מועצה, ומי שמכם רוצה להעלות נושא למחשבה משותפת, שיפנה לראש המועצה ויגיד "רוצה אני להעלות" ואז זכותו של ראש המועצה להחליט האם הוא מעלה את זה כנושא לדיון או לא. אבל זה לא נמצא במסגרת אותם כללים שמוגדרים לשאילתות ולסדר היום. אני מזכירה לכם, יש פה כללים שקבע המחוקק.

שמואל לביא: ברורים.

שירי בן שחר: ראש המועצה מחויב להעלות את הדבר הזה, להקריא את זה ולהקריא תשובה מוסדרת, יש פה כללים מאוד ברורים. לגבי דיונים, יש פה ראש מועצה, צריך לפנות אליו, להגיד "אני רוצה להעלות נושא לדיון", "בבקשה תעלה את זה" אם יחליט שהוא רוצה להעלות יעלה, אם לא-

שמואל לביא: זאת סמכותו של ראש המועצה.

שירי בן שחר: הנושא של שאילתות, ואני אומרת לכם ככה מדם ליבנו כצוות העובד של המועצה, אנחנו עובדים מאוד קשה כדי להביא את כל החתכים והתשובות לשאלות שאתם מעלים מתוך רצון להיות שקופים.

יוסף ניסן: להיות שקופים זה לעמוד בזמן הזה פה, אם את רוצה אנחנו נחלק את השאלות ל-4 חברים

שמואל לביא: אבל זה לא עובד ככה, אתה לא מנהל את הישיבה. יוסי זה לא, ככה לא מתנהלים. כן, יש חוק.

יוסף ניסן: באמת? אתה גם מנהל את הישיבה?

שמואל לביא: לא, אבל אני אומר לך. לא, גם אני ככה.

יוסף ניסן: זאת סתם התחבאות מה שאת עושה עכשיו, כמובן שזה לא מתאים לאלעד שזה יופיע בישיבה הזאת.

אלעד ארזי: לא, אתה טועה ואנחנו הולכים לדון על זה.

יוסף ניסן: זה המצב. בסדר, אז איפה, יש לנו שאלות אליו.

אלעד ארזי: אבל אני אומר לך שאנחנו הולכים לדון על זה, אז למה ישר אתה קובע קביעות?

מיכל זלכה: אבל יוסי, אתה עמדת על זה-

אלעד ארזי: יוסי, היא הסבירה לך בסך הכל איך הדברים צריכים לעבוד. בכחול לבן אנחנו נדון-

יוסף ניסן: אין בעיה, אז מה היא אומרת? שמה שאני שאלתי זה לא מתאים, נכון? זה מה

שמואל לביא: זה החוק.

*** מדברים ביחד**

יוסף ניסן: 2 שאלות-

שמואל לביא: שאלה, אבל שאלה מתמצתת אחת, לא עכשיו לפתוח דיון.

יוסף ניסן: בסדר שמואל.

שמואל לביא: למה "בסדר"? תקרא את החוק. מה זה "בסדר"? מי המציא אותו?

מירית בן אשר: שנייה, שאלו אותה שאלה, בואו ניתן לה רגע לענות.

שירי בן שחר: חברים, רציתם להבין מה אני אומרת? אני אענה. אני אומרת דבר פשוט, יש סדר לשיבות ויש כללים שנדרשים בישיבות ואנחנו נעבוד על פיהם אחד לאחד. מה שהתנהל היום עם השאילתות והסוגיות שהן לא שאילתות בעצם, הם נושאים לסדר היום, עשינו כל מאמץ כדי להביא אותם ונמשיך לעשות מאמץ כדי להביא אותם. אבל צריך להפריד בין מה אנחנו מחויבים מהר-מהר משיבה לישיבה כמו שהגדיר המחוקק שזה שאילתות, לבין נושאים לסדר היום שנדרשת בהם עבודה. אני אומרת לכם שאנחנו כבר מעל שבוע במקום לעבוד, חלק מהזמן אנחנו נדרשים לאירוע הזה, יש פה עניין גם של תיעדוף, של הדחופים. אנחנו מבחינתנו רוצים לתת לכם את כל התשובות, תבואו גם אלינו במהלך היום ותשאלו שאלות, אני חושבת שכל מי שפנה ושאל שאלות קיבל תשובה. אם זה מימית הגזברית, אם זה מאלעד ומכולם. תבואו, אנחנו פה לשירות כל תושב ובטח גם לשירותכם.

אלעד ארזי: טוב, בואו נדון בכחול לבן.

יוסף ניסן: אבל בישיבה שעברה אמרת "אני דוחה את זה לישיבה הזאת", זה כדי להביא את התובע העירוני.

אלעד ארזי: נכון, דנים בזה עכשיו. הנה, מיכל פה.

מיכל זלכה: אני פה.

יוסף ניסן: את יכולה לענות בשמו?

מיכל זלכה: יש פה את כל הנתונים, תאמין לי.

יוסף ניסן: אבל הוא התובע והוא מקבל את זה.

*** מדברים ביחד**

מיכל זלכה: אם לא תהיה שאלה שתקבל עליה מענה, ניתן לך מענה אחרי הישיבה.

שירי בן שחר: אני מתחילה, הנושא של חניית כחול לבן בשנת 2018 התחיל עם כל מה שקשור לגופי פיקוח של פקחי המועצה, כאשר תחילת האכיפה על חנייה בכחול לבן התחילה באוגוסט 2024 האחרון. היעד הוא ברור אני חושבת לכולנו, אבל רק בשביל-

אלעד ארזי: אני רק רוצה להיות ברור, גם בעצם באמירה שלי בכל נושא האכיפה, כחול לבן או אדום לבן, לא משנה אכיפה כאמירה הכללית. אני הגדרתי בצורה ברורה גם לאנשי הפיקוח שלנו פה בתוך המועצה, מטרת הפיקוח היא לא להעשיר את קופת המועצה, היא לא חלילה להקשות על התושבים שלנו, אלא להפך. היא לייצר סדר, היא לייצר איכות חיים, היא לייצר הבנה ותחושה של התושבים שלנו שיש ניהול ביישוב הזה, שלא כל אחד עושה מה שהוא רוצה. כשאנחנו באנו לגור ביישוב להבים, באנו כדי לייצר לעצמנו בחיים איכות חיים ושלווה. כשיש חוקים, יש סדר ויש ריבון אז יש איכות חיים, בשביל זה אנשים הגיעו לגור בלהבים ותכף אתם תראו עד כמה הנתונים מוכיחים את זה.

שירי בן שחר: אני אמשיך, מה שאלעד אמר אלו היעדים של האכיפה. אם מסתכלים על ציר זמן הפרויקט, על פניו זה היה אמור להיות קונצנזוס סביב השולחן שהדבר הזה הוא דבר חיובי, כי זה התחיל בקדנציה הקודמת, יוסי בהובלת המוצלחת, כשאושר חוק עזר עירוני להטלת קנסות בהתאם לצו התעבורה והמשיך הלאה אל תוך הקדנציה של אלעד שבה הוא מימש את אותו חוק עזר שאושר בתקופה הקודמת, עם כל מה שקשור לאכיפה בחודשים האחרונים ותכף אני אציג גם את הנתונים לפני שהדבר הזה יצא לביצוע.

אלעד ארזי: בקיצור היו חוות דעת, אנחנו דיברנו על ועדת התנועה, גם היועץ דוד אלוש, גם היועץ וגם מוטי פריד, הנושא הזה עלה בוועדת תנועה, עכשיו פה מי שירצה אחרי זה יקבל את המכתב של דוד אלוש, שניהם תומכים באופן מלא בנושא אכיפה ובנושא כחול לבן כעניין מהותי עם הסבר מפורט למה הם תומכים.

שירי בן שחר: אני חושבת שגם אנחנו רואים את זה היום ביישוב. אז נצבעו מעל 2,000 מטרים מרובעים של כחול לבן, כאשר אם מסתכלים על דוחות שניתנו לפי שנת עבירה ב-2022 ניתנו 167 דוחות וב-2023 ניתנו 76 דוחות. אנחנו מדברים על דוחות כלליים של אכיפה-

ענבר כהן: כולל-

שירי בן שחר: זה לא כולל את הנתונים של שהיו פה בעבר. ב-2024 ניתנו 1,718 דוחות, שתכף תראו את הפילוח שלהם, וב-2025, אנחנו בתחילת השנה, ניתנו כרגע 124 דוחות, עד לפני שבוע. זה, אני אקריא את הדברים כי הכתב קצת לא ברור במצגת

ענבר כהן: של איזה שנה זה?

שירי בן שחר: יש פה את כלל סוגי הפילוח של האכיפה התעבורתית. לשנת 2024.

ברוריה אליעז: זה 2024 לפי הסיכום

שירי בן שחר: 2024. 3 השורות הראשונות זה כחול לבן וכל השאר זה עבירות תנועה אחרות, זה חניית מדרכה, זה אדום לבן, זה חניית נכים, זה חניה בתוך צומת, זה כמעט הכל, או-קיי? רק קצת פחות מאלף דוחות-

מירית בן אשר: 3 קטגוריות התכוונת? או-קיי, סליחה.

שירי בן שחר: כן, 3 שורות ראשונות, לא קטגוריות.

מירית בן אשר: לא, אבל הראשון זה סך הכל של-

אלעד ארזי: לא. הכחול לבן היא אומרת, מה שאתם רואים, המדד-

מירית בן אשר: רק השורה הראשונה בלבד, כן, הבנתי אותך.

אלעד ארזי: מה שהפירוט הזה מראה בצורה ברורה זה שמתוך 979 דוחות, תשימו לב למספרים האלה. 900 דוחות, כמעט 900 דוחות, זה לא תושבי להבים.

מירית בן אשר: זאת השאלה, בדיוק.

אלעד ארזי: זה המספר המטורף.

שירי בן שחר: 971 מתוכם זה לא תושבי להבים.

אלעד ארזי: תבינו מה זה, זה 10% הם רק תושבי להבים.

מירית בן אשר: תחזור על המספרים, סליחה.

אלעד ארזי: הנה.

מירית בן אשר: לא, לא רשום.

אלעד ארזי: עוד פעם, מתוך 1,000 דוחות ואני מעגל, מתוך 1,000 דוחות שניתנו בכחול לבן, 900 זה לתושבים לא מלהבים ורק 100 זה תושבי להבים. זאת אומרת, הרציונל שעמד מאחורינו, הרציונל שעמד מאחורי הכחול לבן של לייצר חניות לתושבי להבים ולייצר אכיפה בתוך להבים לתושבים שמגיעים מחוץ ללהבים, הנתונים האלה מחזקים אותה בצורה בלתי רגילה. אני חייב להגיד שאני ראיתי את הנתונים האלה והופתעתי עד כמה הם משמעותיים. שימו לב, זה 900 ביחס ל-100, זה נתון מדהים.

שירי בן שחר: אנחנו רואים את זה בכל פילוח של עבירות תנועה. אתם רואים, יש 'אחר', זה כל התושבים שהם מחוץ ללהבים ולהבים ואיזה תושבי להבים, בכל עבירה אתם רואים שעיקר העבירות הן של תושבי חוץ ואלה האנשים-

ברוריה אליעז: קצת יותר מ-10%.

אלעד ארזי: בדיוק, שזה כלום. זאת השעה הראשונה עוד לפני שאנשים התחילו להירשם לכחול לבן.

מירית בן אשר: זה רק 4 חודשים, זה מאוגוסט.

שירי בן שחר: נכון.

אלעד ארזי: זה לפני שאנשים הבינו את הכחול לבן ולהירשם, הנתונים הם באמת-

מירית בן אשר: עכשיו יש כחול לבן באזור של מגורים, נכון? באזור של בית הכנסת, נכון? יש כחול לבן קרוב לשכונה?

שירי בן שחר: ממול.

מירית בן אשר: ממול, ויש?

ענבר כהן: במיני פיץ'.

מירית בן אשר: לא, דיברתי על בית הכנסת.

אלעד ארזי: תפארת?

מירית בן אשר: כן.

שירי בן שחר: יש שם גם כחול לבן.

אלעד ארזי: ליד הפארק?

מירית בן אשר: זה היה ממול הפארק, בית הכנסת ממול. האם גם שם? יש תושבים שחונים שם שמקבלים דוחות ולא הסדירו עדיין את התו לתושב? מעניין.

ענבר כהן: למה דווקא שם? מעניין.

מירית בן אשר: אין לי עוד מקום שאני חושבת שהוא כחול לבן וקרוב, אולי למיני פיץ', אני תוהה לגבי זה.

שירי בן שחר: איפה ניתן יותר ואיפה ניתן פחות, אבל בסופו של דבר אנחנו רואים בתמונה הכללית שהעבודה הזאת, זה מה שנדרש וזה מה שרצו פה שיקרה.

מירית בן אשר: איזה משאבים לוקחים מאיתנו בפרויקט של הגבייה?

שירי בן שחר: אני כבר אגיע. אז בוטלו גם חלק מהדוחות, אלה גם היו חלק מהשאלות. בוטלו 50 דוחות, מי שירצה מכם יקבל את הנסיבות של ביטול הדוחות, זה לא קשור.

יוסף ניסן: 50 דוחות בוטלו?

אלעד ארזי: כן.

יוסף ניסן: מתוך 1,800?

אלעד ארזי: כן.

מירית בן אשר: לתושבים אני מניחה?

שירי בן שחר: זה יכול להיות גם וגם, זה לא משנה.

יוסף ניסן: מה הפילוח שלהם, אגב? מה הפילוח של תושבים ומבחוץ?

שירי בן שחר: אני לא חושבת שיש לנו פילוח כזה.

*** מדברים ביחד**

אלעד ארזי: כמה ביטלו לתושבים וכמה לא לתושבים, אנחנו יכולים לבדוק את זה?

מיכל זלכה: אני לא יודעת אם יש, אין לי מושג. זה, יודעים לפי שמות.

יוסף ניסן: לפי כתובת, יש כתובת. לדעתי זה חשוב

שמואל לביא: מה זה "חשוב"? מה אתה מחייך? אני לא מבין את הקונץ, תסביר לי. כשאני אומר לך מה זה חשוב-

יוסף ניסן: תחשוב.

שמואל לביא: אני לא יודע לחשוב, תגיד לי למה.

מיכל זלכה: אחר כך-

יוסף ניסן: אני יודע שפנו אליך הרבה תושבים לבטל דוחות.

אלעד ארזי: אני כראש מועצה לא יכול להתעסק בזה.

יוסף ניסן: אני יודע שאני-

שמואל לביא: רגע, אני שואל אותך אחרת, אם זה נכון, תעביר לי את המידע.

יוסף ניסן: או-קיי.

שמואל לביא: תעביר לי את המידע.

יוסף ניסן: אתה יודע מה? מצוין.

שמואל לביא: אם אתה חושב שראש המועצה ביטל דוחות, שזה לא בסמכותו, תעביר לי את המידע.

*** מדברים ביחד**

שירי בן שחר: חברים, האירוע הזה הוא די פשוט. יש תובע שהוא חיצוני, הוא לא פנוי ואין לנו שום נגיעה איתו.

יוסף ניסן: אני שואל שאלה

אלעד ארזי: לא שאלתי אותך יוסי.

יוסף ניסן: אתה פנית לתובע לביטול דוח?

אלעד ארזי: אני לא פניתי לתובע מעולם באופן ישיר כזה. אני אמרתי לתושבים בבקשה תפנו לתובע.

יוסף ניסן: למה הוא לא פה? את יודעת את זה?

מיכל זלכה: אני קיימתי איתו שיחה בנוגע למדיניות אכיפה, יש 2 דברים, במדיניות אכיפה ובתכנון ובנייה.

יוסף ניסן: אני שואל אם אלעד פנה אליו או לא פנה אליו?

מיכל זלכה: רגע, שנייה.

יוסף ניסן: את לא רוצה לענות לי?

מיכל זלכה: לא, אני רוצה לענות לך.

יוסף ניסן: כן?

מיכל זלכה: במדיניות בנוגע לדוחות והוא הסביר לי, לפני יומיים דיברתי איתו על המדיניות והוא הסביר לי בצורה נורא פשוטה, יש את הנחיות היועץ המשפטי לממשלה, גם אם אלוהים יפנה אליו, הוא לא יכול לחרוג מההנחיות האלה, למה? כי הוא מגיש דוחות שנתיים לפרקליטות והוא צריך להסביר כל דוח, למה הוא ביטל אותו? נורא פשוט. רגע, עכשיו הביטול של הדוח הוא לא כי התושב הוא נחמד אליו, יש הנחיות

ברורות, אם הוא היה נכה בזמן שהוא קיבל את הדוח והוא מציג שהוא היה נכה אז הוא מבטל את הדוח, הדוח הוא שחור לבן.

שמואל לביא: יוסי, אני רוצה להגיד לך שאתה מאשים עורך דין בעבירה כזאת זה חמור מאוד.

מיכל זלכה: זה חמור מאוד.

יוסף ניסן: אני מאשים? לא הבנתי.

שמואל לביא: בטח כן, שאתה אומר שמישהו פנה אליו והוא ביטל את הדוח.

מיכל זלכה: אם הוא פנה, מה זה רלוונטי?

*** מדברים ביחד**

יוסף ניסן: לא **האשמת**, שאלתי. למה אתה אומר "להאשים", לאיזו מסקנה הגעתם?

שמואל לביא: כי זה מה שאני הבנתי מהתגובה שלך.

מיכל זלכה: דוחות בוטלו רק בהתאם להנחיות היועץ המשפטי.

יוסף ניסן: אני רוצה לדעת מה הסיבות שזה בוטל.

שירי בן שחר: חברים, אנחנו ממשיכים. מספר התושבים בעלי תו תושב, 1,502 תושבים. היה דיון בתחילת הדרך, פגנו מול סלו פארק, אני יודעת שזה גם עולה כנושא. שימו לב להבדלים בין ההצעה שהתקבלה מסלו פארק להצעה שהתקבלה מפנגו, ברור לגמרי שאנחנו לא נעבוד עם פנגו, אלא עם סלו פארק כי זה עניין של גודל.

מירית בן אשר: כמה תקבולים היו בפועל בסלו פארק?

אלעד ארזי: לא, זה 800, לא משנה-

מירית בן אשר: לא, סתם כאילו, היה נפח?

ענבר כהן: מירית באופן עקרוני, סתם מתקציב, מה עשינו עכשיו? תקציב 2024 אם אני זוכרת נכון-

מירית בן אשר: לא תקבולים למועצה, של סלו פארק, הם ישתמשו בזה הכוונה, זאת הייתה הכוונה שלי, לא דמי הכנסה למועצה, זה ברור לי שלא.

ענבר כהן: מה זה דמי הכנסה? זה-

מירית בן אשר: לא משנה, ההצעה שלהם נובעת מנפח התקבולים.

אלעד ארזי: סלו פארק, שנייה רגע להבין, סלו פארק מה שהם מקבלים זה 150 שקל ועמלה של, אם עכשיו סתם אני אומר, אנשים שילמו בחודש 5000 שקל, אז אנחנו משלמים מזה 3%.

מירית בן אשר: אני מבינה.

ענבר כהן: אז אני אומרת שלפי התקציב של 2024, ההכנסות של סלו פארק היו, אני לא זוכרת אם זה 1,800 ש"ח-

אלעד ארזי: נמוך.

ענבר כהן: או 18,000 ש"ח.

מירית בן אשר: זה למרות הסכומים, סליחה, זה לא קשור, זה על הדוחות.

ענבר כהן: זה לא קשור, אבל מה שאני רוצה להגיד זה שצריך לבחון שאת מכניסה כל כך מעט, אם יש הצדקה לשלם לפגנו כל כך הרבה. אני חשבתי שצריך לעבור לפגנו, בסדר?

מירית בן אשר: זה יותר נפוץ, זו הסיבה.

ענבר כהן: כן, כי יותר קל להשתמש בהם, אבל אי-

שירי בן שחר: אנחנו לא ראינו סיבה להתקשר עם ספק שהוא יקר יותר ולכן הייתה התקשרות עם סלו פארק נושא ועבודה. ממשיכים, לגבי עלויות הגבייה, יש עלויות למועצה על הגבייה, עלויות של דוח עם משרד התחבורה, עם מטרו שזה הפקה של הקובץ, עם דואר ועם-

מירית בן אשר: דוחות זה לא דיגיטלי?

שירי בן שחר: מה זה?

מירית בן אשר: פנקסי דוחות זה לא דיגיטלי?

שירי בן שחר: לא הבנתי.

מירית בן אשר: פנקסי דוחות זה פיזי? סליחה, לא קיבלתי דוח כזה מאז-

אלעד ארזי: יש דוח כזה שאת שמה על השמשה.

*** מדברים ביחד**

שירי בן שחר: יש גם פנקס ויש גם מסמך שמודבק עליו, בסדר? אז יש פה הצעות, אבל אני רוצה להראות לכם את הסיכום של כל מה שקשור למחלקת הפיקוח, זה הסיכום. יש כאן, החלק העליון זה הוצאות המחלקה והחלק התחתון זה הכנסות המחלקה. אני חושבת שזה עונה לכל מי שחושב שהדבר הזה הוא מעשיר את קופת המועצה. בסופו של דבר אם מסתכלים למטה, הכנסות מול הצעות, 2022 עלות מחלקת הפיקוח הייתה 374,000 שקלים, בשנת 2023 372,000 שקלים ובשנת 2024 306,000 שקלים. זאת אומרת אין פה איזה משהו שהוא game changer בכל מה שקשור להכנסות המועצה. אנחנו כן צופים שהדבר הזה יתאזן חזרה למספרים אחורה, היות ועם הזמן אנשים, גם הסדר ניתן, יש פחות דוחות והכנסות וזה טוב מבחינתנו, זה אומר שהאירוע הזה עשה בדיוק את המטרה שלשמו הוא הוקם וזה סדר ציבורי.

ענבר כהן: שנייה, אבל יש עוד משהו שכן צריך לקחת אותו בחשבון, בסדר? מחלקת הפיקוח היא מחלקה שהייתה המון שנים, מחלקה יקרה ללהבים באופן יחסי, וחלק מהאכיפה היא לנסות להפוך את המחלקה הזאת גם לקצת פחות יקרה עבורנו, בסדר? זה משהו שכן, אי' אני כן חושבת שלא סיימנו עוד את תהליכי האכיפה, צואת כלבים לא נאכפת

אלעד ארזי: זה לא נכון.

ענבר כהן: או-קיי, אז-

אלעד ארזי: אני חושב שזה מאוד מורכב, אני יושב, אנחנו יושבים עם הפקחים, גם שירי וגם אני וזה מאוד מורכב לאכוף. זה מורכב, הסיכוי של הפקח לתפוס בדיוק כלב שיוצא הוא אפסי.

ענבר כהן: זה בדיוק-

אלעד ארזי: אני מבקש מהם לתת דגש "חברים", לתת דגש על נושא הכלבים ובונושא הצואה" אבל זה נושא שהוא יותר קשה.

מירית בן אשר: בסדר, אין בעיה.

שירי בן שחר: מה שכן, אנחנו כן אוכפים אם זה מצב שבו כלב משוחרר, כל מה שקשור לביטחון הציבור בהקשרים האלה של כלבים משוחררים, קריאה של ציפ, מתן אזהרה ואם קוראים פעם נוספת מתן דוח, אנשים בסה"כ ממושמעים.

לורן אבישר אביטן: מה עם גזם וכולי?

שירי בן שחר: נכון.

יוסף ניסן: לא. זאת אומרת מי שמסתובב עם כלב בלי שקית פלסטיק, מהיום צריך לתת לו דוח.

אלעד ארזי: לא, מותר לך להסתובב עם כלב בלי שקית, החוק לא מדבר על כלב בלי שקית.

שירי בן שחר: זה לא נכון.

יוסף ניסן: לא, כי אין לו דרך לאסוף את זה, זה מה-

שירי בן שחר: אתה לא יכול לבדוק לו בשקית אם יש לו שקית.

יוסף ניסן: לא, אבל הפקחים יכולים לעשות עבודה גם בעניין הזה.

אלעד ארזי: איפה כתוב בחוק דבר כזה?

יוסף ניסן: הפקחים צריכים לפנות לאנשים שמסתובבים בלי שקיות, כן.

שירי בן שחר: על פניו אתה צודק בתפיסה.

יוסף ניסן: ברור.

שירי בן שחר: אבל בפועל בחוק, אין איך לאכוף את זה, אין לו סמכות.

יוסף ניסן: טוב, בסדר אני מסכים, יש עם זה בעיה. אגב, זה אומר שאין דרך לאסוף את-

שירי בן שחר: יוסי.

יוסף ניסן: זה בדיוק מה שאנחנו מחפשים, אז אם מטפלים בזה צריך לטפל-

*** מדברים ביחד**

מיכל זלכה: אני כאילו באמת שואלת, אתה צודק. אבל אדם שהולך עם כלב צריכה להיות לו שקית ביד, אבל אתה לא יכול לבדוק את זה.

אלעד ארזי: טוב. חברים תודה, סיימנו את נושא הדיון.

יוסף ניסן: אני שמח שזה מצחיק פה אנשים.

שמואל לביא: מה לעשות? בא לי הדמיון. עוד מעט תשאל אותו גם לאיפה הוא הולך, לאן הוא הולך ומה הוא עושה עכשיו עם הכלב? האם הוא-

יוסף ניסן: תשמע, אם הכלב שלך יעשה צרכים אתה צריך ללכת עם שקית ניילון, זה הכל.

מיכל זלכה: אבל אתם מכירים את זה, יש מישהו שלא מכיר את החוק?

יוסף ניסן: אני רק רואה אותם כאילו ואני יודע מי כן, מי לא ומה קורה בדיוק.

[5] שאילתות

אלעד ארזי: אני רוצה מילה על השכר, שאילתה על השכר.

יוסף ניסן: כתבתי עוד שאילתה, [...] מותר תו תושב?

שירי בן שחר: 1,500 ומשהו.

מרים אלגרבל: ו-2.

שירי בן שחר: או-קיי.

אלעד ארזי: עכשיו על השכר. ימית, בבקשה.

ימית לוי: טוב, זה גם לא בדיוק שאילתה, זו בקשה יותר למידע, המידע בנושא השכר הוא קצת מורכב גם כי אי אפשר פה לרדת לפרטי פרטים של שכר ועובדים, וגם כי נורא קשה להשוות תפוח מול תפוח.

יוסף ניסן: קשה להשוות תפוח מול תפוח?

ימית לוי: השאלה נוסחה בצורה כזו, כי זה לא תפוח מול תפוח-

אלעד ארזי: תן לה לסיים בבקשה.

ימית לוי: קשה להשוות. שאלה לגבי השוואה בין רכיבי שכר, שעות נוספות, וכוננות בהיבט של עליית הגידול בשכר. אז קודם כל, התשובה שלי תהיה יותר בגדול וכלל. אם תרצו לרדת לרזולוציה של מה ואיפה, אתם מוזמנים לבוא ונפתח נתונים, כל זה מתוקצב, כן. אבל-

יוסף ניסן: מהתקציב אי אפשר היה לדעת את זה.

ענבר כהן: בטח שכן.

ימית לוי: אז אתה שואל שאלה על נתוני ביצוע בין 2023 ל-2024 וגם על התקציב, אז אני אענה בגדול. קודם כל, כשאנחנו משלמים שכר וכשאנחנו מתקצבים שכר, אנחנו מתקצבים לפי חוק, משלמים שכר לפי חוק. זה אומר שהשכר בעצם משתנה לתמורות במשק, כלומר, יש לנו עדכוני שכר כתוצאה מהסכמי שכר שנחתמים למשל, יש לנו הצמדה למדד, יש לנו זחילת שכר, יש לנו עדכון טבלאות שכר בכירים ורק לסבר את האוזן ב-2024 הסכם הסייעות מתבטא ב-13% גידול בשכר. הצמדה למדד פנסיונרי לבכירים 5.26%-

נוצר על ידי **SUMIT**.

ענבר כהן: הסכם עם פסיכולוגים זה 1,000,000%.

ימית לוי: עם הפסיכולוגים הוא עדיין לא מוטמע אצלנו, אבל כן גם זה-

ענבר כהן: בסדר.

ימית לוי: יש לנו את טבלת שכר הבכירים שזה 12%-

יוסף ניסן: אני אקל עלייך, בואי נתמקד בגידול-

ימית לוי: אז רגע, אז למה אני מסבירה את כל זה ומקדימה? אגב, גם בקיצור שבוע העבודה הייתה השפעה ישירה על ערך השעה. למה אני אומרת את זה? כי ערך השעה ב-2024 גדל ב-11%, ערך השעה. זאת אומרת, אם אתה בא ואומר בכמה גדל רכיב השעות הנוספות? אז הוא גדל קודם כל ב-11%, כי ערך השעה גדל, או-קיי? כך גם כשאנחנו מדברים על שעות כוננות. עכשיו, בסך הכל הכמות של השעות הנוספות ב-2024 גדלה ב-5%, העלות של השעות הנוספות גדלה ב-15%. זאת אומרת, פה ה-11% של ערך השעה נותנת ביטוי מאוד מהותי לגידול הזה והכמות עצמה היא סל הכל 5%, כך גם בשעות הכוננות, אותם הנתונים, 5% גידול בכמות שעות הכוננות, 15% גידול בעלות שעות הכוננות וגידול בהוצאות אחזקת רכב 7.5%. יחד עם זאת, ב-2025 אנחנו תקצבנו ואנחנו גם מבצעים בפועל הפחתה של 15% בעלויות של השעות הנוספות של הכוננות. זאת אומרת שזה די מחזיר את זה למקום של 2023.

יוסף ניסן: זה גרוע מאוד דרך אגב.

שמואל לביא: לא גרוע.

יוסף ניסן: הפחתה של 15% בעלויות, זאת אומרת בתקציב של השעות הנוספות, זאת אומרת יש הפחתה למעשה.

ברוריה אליעז: לא, במה שהיה גידול, ירד. היה גידול-

יוסף ניסן: בסדר, מה שאני אומר זה שהשנה יש הפחתה במספר השעות הנוספות שמאושרות לעובדים, זה מה שאת אומרת?

ענבר כהן: נכון, בדיוק.

לורן אבישר אביטן: נכון.

יוסף ניסן: זה מה שאני אומר, זה למעשה, כי זו פגיעה בשירות של התושבים.

ימית לוי: אנחנו עשינו-

שמואל לביא: זה ייעול.

יוסף ניסן: זה ייעול? איזה ייעול?

ימית לוי: אנחנו עשינו מהלכים שהם-

יוסף ניסן: איזה ייעול?

ענבר כהן: 400 אלף שקל שעות נוספות, אם אני לא טועה זה מה ששמואל אמר בדוח המבקר. בשום דרך שאפשר לדמיין את זה, לא הייתי מאשרת את זה. בתור המבקר שאפשר היה ב-2022,

אלעד ארזי: דוח המבקר שאושר ב-2023 וב-2022, שמעת אותו, היו פה שעות נוספות ללא היכר.

יוסף ניסן: מה זה קשור? זה לא נכון.

שמואל לביא: מה זאת אומרת זה לא נכון?

אלעד ארזי: יש לך פה מבקר, מה אתה-

ימית לוי: אני יכולה לתת לכם רגע דוגמה? ימי שלישי וימי-

יוסף ניסן: אז עכשיו יש היכר על 15%?

שירי בן שחר: רגע.

ימית לוי: ימי שלישי אלה ימים של שעות קבלת קהל עד אחר הצהריים, היה נהוג לקבל קהל עד השעה 19:00 בערב, נפש חיה לא נכנסת בין 18:00 ל-19:00, אולי בן אדם אחד. להכניס פה כוח אדם בהנדסה, בגזברות ובחינוך כשבקושי נכנסים אנשים זאת עלות מאוד משמעותית שהפחתנו בלי לפגוע בשירות לתושב, כי בעצם כמעט ואין-

אלעד ארזי: מה שעשינו, זה שיישאר בן אדם אחד ולא כולם.

יוסף ניסן: זה גם יוצר דמורליזציה בקרב העובדים.

ענבר כהן: זה לא רלוונטי, גם אם זה יוצר דמורליזציה-

*** מדברים ביחד**

ימית לוי: בכל מערכת צריך להגיש-

יוסף ניסן: אני אומר, בעליית הארנונה הזאת של 3.2 מיליון שקל, אני חושב שזה הדבר האחרון שצריך לעשות, אבל זה זאת תפיסת העולם שלי, בסדר.

*** מירית יצאה מהשיבה**

שירי בן שחר: עד היום כל עובד במועצה והעובדים יכול היה להחליט האם הוא נשאר לשעות נוספות. האם זה תקין שכל אחד מעובדי המועצה, יכול היה להחליט עבור עצמו האם הוא נשאר שעות נוספות וכמה שעות נוספות הוא נשאר? זה ניצבר בסופו של יום לסכומים של מאות אלפי ₪ בשנה.

אלעד ארזי: לא צריך יותר משנייה לקרוא את דוח המבקר ולהבין שהייתה פה פשוט התפרעות עם השעות הנוספות. אנשים היו יושבים פה, סליחה שאני אומר בזהירות.

שירי בן שחר: חלק מהאנשים.

אלעד ארזי: לא בגלל שזה, הם היו יושבים ופשוט לא הייתה להם עבודה, יושבים ומקבלים כסף על כלום, בסוף התושבים היו צריכים לשלם את הכסף הזה למועצה, את הכסף הזה אפשר לייעד אותו לדברים טובים יותר.

ענבר כהן: קוראים לזה התייעלות.

אלעד ארזי: זה מה שאמרנו, טוב-

יוסף ניסן: רגע-

אלעד ארזי: עוד שאלה?

יוסף ניסן: אז יש תשובות, או שלא?

*** מדברים ביחד**

ברוריה אליעז: אני רוצה הערה ולפני זה רק להבהיר לעצמי, שירי, שהבנתי את זה נכון. במספר חודשים של 2024, או כל 2024 הייתה עלייה של 15%?

ימית לוי: בעלות.

ברוריה אליעז: כל שנת 2024?

אלעד ארזי: בעלות.

ימית לוי: בעלות-

ברוריה אליעז: לא, של גידול שעות נוספות, 15%?

ימית לוי: בעלות שכר.

ברוריה אליעז: את אלה הורדתם עכשיו?

ימית לוי: אנחנו הפחתנו 15%-

ברוריה אליעז: אז זה אותו דבר, את העלות הזאת הורדנו, חסכנו אותה.

אלעד ארזי: אפשר להגיד את זה ככה, כי זאת עלות שעה וזה סך הכל.

ברוריה אליעז: לא. גידול עלות שעות נוספות, ומה הורדנו?

שירי בן שחר: את אותו גידול עלות שעות.

ימית לוי: על השעות עצמן.

ברוריה אליעז: 15% בשעות עצמן ובכוננות?

ימית לוי: נכון.

ברוריה אליעז: כן, אז זה גם בכוננות, זה לא רק בשעות הנוספות.

ימית לוי: הרוב השעות הנוספות-

ברוריה אליעז: אני רציתי לומר שבנושא הכוננות אני דווקא כן רוצה לחזק ולברך על זה כי נושא הכוננות הוא חיוני אבל במקומות שצריך לתת מענה, יהיה מענה גם, אני חושבת, בדרך כלל, אני לא אגיד באחוזים, גם בלי שעות הכוננות. איפה שאפשר היה כן לחסוך, אז דווקא בשעות הכוננות אני חושבת לברך על זה, זה כן נכון. גם לגבי השעות הנוספות, אם עובדים בעצמם לא עמדו על כך שהם רוצים את זה, אדרבא ואדרבא. לא, זה בסדר גמור.

יוסף ניסן: אני התכוונתי בעיקר לגידול במספר העובדים.

ימית לוי: זו הייתה השאלה.

יוסף ניסן: גם במועצה וגם במתני"ס.

ימית לוי: זו השאלה שלך.

יוסף ניסן: יש לך את הנתון הזה?

אלעד ארזי: הנה השאלה שלך.

יוסף ניסן: בסדר, אני הבנתי.

ענבר כהן: אז תדייק, מה אתה רוצה, יוסי?

יוסף ניסן: מספר העובדים והשכר שלהם.

ימית לוי: יש לך בתקציב נספח-

אלעד ארזי: יש לך נספח בתקציב, יוסי מה? אישרת את זה בתקציב.

ענבר כהן: בתקציב-

יוסף ניסן: יש שם גם את-

ברוריה אליעז: לא, אבל זה היה בכפוף לזה והוא אישר, זה נכון. אבל בואו נדייק, אם אנחנו פתחנו את זה קצת אז נדייק לפחות. זה נכון שזה אושר כי באמת עשינו מאמץ רב, לפני שכל דבר איכשהו נקבל תשובות כדי שלא נחזיק את התקציב לא מועבר ולא פעיל. אבל כן זה היה כפוף בהתאם לכך שאנחנו סמכנו על זה וסומכים על זה שיינתנו תשובות. עניין השכר, היה באמת, כן הייתה שאלה על נושא השכר והיא הייתה מאוד ברורה והיא לא הופיעה. אנחנו ניסינו באמת הלוך ושוב כיוון שהיו חידושים בתוך המצב התקציבי החדש שהביאה איתה שירי, ראינו שבשני מקרים היו סיכומים של שכר מנהל המחלקה, זה היה בררוחה וזה היה אצל עובדיה.

ימית לוי: אני-

אלעד ארזי: בלי לדבר פרטנית על אנשים.

ברוריה אליעז: לא, אז אני, כתוב בנייר שם את השם עובדיה, ולכן אני אומרת.

יוסף ניסן: היא התכוונה לעובדיה.

ברוריה אליעז: כן, לעובדיה. חבר'ה היו שתי מחלקות שהיה לגביהן פירוט, אז אם כבר מדברים על תשובות לעניין, אז כן צריכה להיות כאן תשובה כי זה הובטח. עכשיו, זה בסדר גם לענות "אנחנו לא נבוא ונפרט בפניכם כל מנהל מחלקה מה הוא מקבל"

ענבר כהן: ברוריה, אני רוצה

ברוריה אליעז: אבל כן כדאי לומר שבאחוזים מסוימים של אנשים מסוימים, שנדע איפה אנחנו נמצאים, זאת הייתה השאלה.

ימית לוי: למה שאני-

ענבר כהן: ברוריה שניה רגע, ימית דקה. ברוריה, חוץ משני הסעיפים האלה, כל התפקידים האחרים הבכירים שנקלטו מהרגע שאנחנו נכנסנו לקדנציה, שאני חושבת שזה מה שיוסי מדבר עליו, הצבענו עליהם כאן במליאה וגם על השכר שלהם, שכר מנכ"ל, בסדר? שום דבר הוא לא סוד, שכר מנכ"ל במדינה הוא משהו שידוע לציבור. אנחנו יודעים על כל אחד מהעובדים הבכירים שהתקבל כאן, מה עלות השכר שלו בהתאם לאחוז שלו משכר מנכ"ל, כי הצבענו עליהם בישיבות מועצה. זאת אומרת-

ברוריה אליעז: אבל לא, את לא עונה לה. את בסדר, אבל זה לא העניין.

ענבר כהן: אבל-

ברוריה אליעז: את אומרת מה שאת אומרת וזה בסדר מה שאת אומרת, אבל זה לא עונה לעניין. אני רוצה לומר כך, בסך הכל ברור לי שזה נעשה על פי כללים, על פי חוק ותקנות. התקנון אומר צריך לעלות כך וכך לעובדים בכירים, למנכ"לים ולמי שצריך. אני בטוחה ששירי עשתה את זה על פי חוק.

ענבר כהן: ימית.

ברוריה אליעז: ימית. אבל, ושירי מה שהיא עושה אני גם התרשמתי ממנה שהיא עושה מה שצריך על פי חוק, אבל אני מדברת על עובדה שנאמר שהיא תתברר והיא לא התבררה.

שירי בן שחר: לא הבנתי את השאלה.

ברוריה אליעז: מה שהתברר, מה שצריך היה להתברר זה מה שכתוב היה קודם. השכר, תעברו קודם, מה שכתוב בשאלתה. העלייה בשכר העובדים כשאת אומרת, את פירטת מה שקורה לפי מחלקות שונות, לא מחלקות, קטגוריות יותר נכון, קטגוריות שונות ותנאיהם. אז אפשר להגיד כך חבריה, אם אכן הכל היה רק על פי קטגוריות, המדינה החליטה על פי חוק אז עונים את זה אבל לא היו כך.

ימית לוי: הלוואי והיו לנו-

ברוריה אליעז: אם התנאים-

יוסף ניסן: רגע, שנייה.

ברוריה אליעז: אלעד, זה הכי טוב להביא את השיקוף הזה פתוח וזה נגמר, ייגמר הכל.

אלעד ארזי: השקף פתוח, אני לא-

ברוריה אליעז: אם התנאים השתנו-

יוסף ניסן: רגע, צעד-צעד.

ברוריה אליעז: אם התנאים השתנו אז להגיד "כן השתנו" או "לא השתנו", זה הכל.

ימית לוי: אני הצגתי את זה בתקציב.

ברוריה אליעז: מה את אומרת?

שירי בן שחר: לא השתנו התנאים-

ימית לוי: אני הצגתי בתקציב את הנחות העבודה, את ההנחות היחסיות לתקציב. זאת אומרת, אמרתי שיש 7% גידול בשכר כתוצאה מהסכמי שכר שאנחנו צריכים ליישם, זחילת שכר, הצמדה למדד, זה מתבטא ב-7%. עכשיו, עדיין יש פה הנהלה ויש לה שיקול דעת לתת לעובד כזה או אחר, אנחנו לא נביא, לדעתי להביא לדיון במליאה-

אלעד ארזי: לא צריך.

ימית לוי: לעובד או לא-

יוסף ניסן: אני מבקש רק בבקשה פשוטה, בסדר? תשלחי לי את זה גם במייל, זה בסדר, את מה שביקשתי פה מבחינת גידול במספר העובדים, על אלה אני מדבר.

אלעד ארזי: יש לך בתקציב.

יוסף ניסן: על אלה שגדלו ועל השכר שלהם.

אלעד ארזי: יש לך בתקציב הכל.

יוסף ניסן: לא, אין לי את זה.

אלעד ארזי: יש לך בתקציב מה שאתה רוצה.

יוסף ניסן: אני מבקש, אתה רוצה, אז מה אכפת לך-

אלעד ארזי: גמרנו, תשלחי לו את התקציב עוד פעם, את כוח האדם מהתקציב, אין לי בעיה.

יוסף ניסן: אני מבקש גם את המתנ"ס לדעת.

אלעד ארזי: במתנ"ס-

יוסף ניסן: אמרת-

אלעד ארזי: תשלחי לו גם בבקשה-

*** מדברים ביחד**

יוסף ניסן: למה אתה כזה, למה אתה מונע את המליאה-

אלעד ארזי: אני לא מונע.

יוסף ניסן: אתה כן מונע.

שירי בן שחר: יוסי, אבל-

יוסף ניסן: זה שאתה אומר לי "תסתכל על התקציב" אתה מונע, זה בדיוק נכון.

אלעד ארזי: תן לי, אני יכול להגיב?

יוסף ניסן: כן, בטח.

אלעד ארזי: חוץ מלחפש רע בכל דבר, אתה לא עושה שום דבר.

יוסף ניסן: אז ממש לא. אתה טועה, אני פה בשביל התושבים, איך אמרת? "אני פה בשביל התושבים".

יוסף ניסן: טוב, נושא הבא. יש עוד דברים או עוד שאילתות? לא, נכון? טוב, חברים שיהיה לנו המשך שבוע טוב.

ברוריה אליעז: רק בשורות טובות.

אלעד ארזי: שיהיו בשורות טובות אמן.

ברוריה אליעז: אמן.

תום הדיון

ריכוז החלטות:

הצבעה	תיאור החלטה	#
אושר פה אחד.	<u>המליאה מאשרת את פרוטוקול ישיבה 01-2025.</u>	1
אושר פה אחד.	מליאת המועצה מאשרת כי תקופת שכירות המבנה בהתאם לקבוע בהסכם, תימנע ממועד כניסתם למבנה, וזאת לא יאוחר משנה ממועד ההתקשרות 09/2024 במהלכה תוכל העמותה להכשיר את המבנה לצורך פעולתו ומבלי לגרוע מהתמורה הקבועה בחוזה	2